

kan ikke nægte, at efter den Afstemning, der har fundet Sted angaaende Jernbanevesenet, havde jeg troet, at den høitagtede Minister idag vilde have taget dette Lovforslag tilbage. Ja, jeg vilde ligefrem have anset det for det Fornuftigste; thi jeg troer endnu ikke paa, at den høitagtede Minister vil vække Haanden til at lade dette Havneanlæg ufortøvet udføre, medens Jernbanen, som staaer i nødvendig Forbindelse med Havnen, som skal føde Havnen endnu mere, end Havnen skal føde Jernbanen, først bliver færdig i 1874. Der er ingen Mening i at lade Havnen ligge i 3 Aar og vente paa en Jernbane, da den dog ikke er til nogen Nytte uden Jernbanen. Der er altsaa baade Renter og Omkostninger at spare. Men jeg bliver ved det, som er blevet sagt saa ofte fra den Side, hvortil jeg hører i dette Spørgsmaal, at vi bør vente til Efteraaret, da Intet tabes ved at vente. Der kan for Tiden ikke udrettes Noget alligevel, og vi have da større Synsblik i vor hele Tilstand end nu, en mere begrundet Mening om, hvad vi kunne anvende paa slige store Foretagender, end vi nu have. Bøvrigt, skulle vi ind paa disse store Foretagender, skulle vi ind paa at sætte os i saa betydelig større Afgifter om Aaret, end vi nu have, saa lader os ikke efterlade vort Bø til vore Efterkommere i en saa slet Tilstand som den, hvori det vil være, naar vi blive ved at dhyge Gjæld paa Gjæld; men lader os vente, at de høitagtede Medlemmer af Ministeriet, som saa godt kjende Hartkornet, ville komme med en Hartkornsskat — til at begynde med: 1 Rd. pr. Tønde Hartkorn —, saa have vi 400,000 Rd. i aarlig Indtægt til at dække det Tab, som vil opstaae for Statskassen af dette Foretagende, og kunne udrede Renterne og de øvrige Omkostninger derved. Dette vilde jeg kunne forstaae, at Repræsentationen kunde gaae ind paa. Jeg haaber ikke, at der er noget Medlem fra Sjælland her, som vil modsige mig i, at dette vilde være det Rigtigste og Billigste. Indkomstkatten beholde vi alligevel og Alt, hvad der ved den kan komme ind. Jeg deler den Anskuelse, der er ytret af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgtreds (Tuzen), at de overveiende Grunde, som der blev henholdt til, mangle os, og jeg paastaar — hvad

jeg har gjort før —, at den ærede Minister burde have leveret os om ikke overveiende, saa dog gode, gyldige Grunde; men vi have Intet. Der er slet ikke sagt os Andet, end at det vil være nødvendigt, ja paatrængende nødvendigt, at vi faae anlagt Jernbane og Havn, men ingen Oplysning er givet. Har man saameget som hørt det Mindste om, hvor mange Reisfærende der er af Dyr og Mennesker paa den Landevei — som jo dog skal være en meget god Landevei —, der findes i den vestlige Deel af Sjælland? Have vi hørt saameget som en Bekræftelse af, hvad der er blevet anført her forleden af et æret Medlem, om de 25,000 Stude fra den nordlige Deel af Sjælland, som aarlig skal gaae med denne Vestbane og udføres? Er dette rigtigt eller ikke? Maa man dog ikke formode, at Regjeringen maa være i Besiddelse af nogle Resultater, som ere fremkomne ved de mangfoldige Undersøgelser, som den vistnok har ladet foretage i disse Egne, forinden den foreslog os at bygge for disse Egne en Jernbane og en Havn. Efter hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgtreds har anført, og som jeg anseer for temmelig rigtigt, vil efter en foreløbig Beregning Havneanlægget til den Tid, det skal bruges, staae os i mindst 800,000 Rd. Dette er imidlertid ikke Hovedposten. Der er ikke tænkt paa, hvad der egentlig skal udrettes med denne Havn udenfor den simple Transport af Dvæg, hvortil jeg dog skal bemærke, at neppe alt Dvæg vil gaae ombord fra denne Havn. Et saadant Anlæg vilde dog egentlig forbre, at vi aarligt to Gange om Ugen burde have Dampskibsart derfra til den vestlige Deel af Europa, og dette er en meget bekostelig Sag. Vi vilde ikke kunne drive en saadan Fart uden et aarligt Tab foruden den store Capital, der vilde medgaae til Anskaffelsen af Skibene. Men uden noget Saadant er det virkelig et temmelig misligt Foretagende, et Foretagende, som jeg paa ingen Maade sætter mig imod i og for sig, men som jeg sætter mig imod at indgaae paa nu, da det ingen Nytte er til at gaae videre i Sagen, før vi nærmere have faaet undersøgt baade det Ene og det Andet. Der er forresten ogsaa i Overfløjet glemt adskillige Ting; der er f. Ex. glemt Pakhuse, Baaningshuse osv., foruden at efter Beregningen